

M A G

Mindennapok Gárdonyiban

VI. évf. 8. szám

2012. április

www.gardonyi.eger-sulinet.hu/iskolaújság

KOLLÉGIUMI BALLAGÁS

ÁPRILIS

4. Húsvéti lelkinap a Gárdonyiban.

A legkisebb tanulóinknak a szalézi nővérek tartották meg a lelkinapot. A 9. és 10. évfolyam osztályainak *Demkó Balázs* görög katolikus atya tartott előadást. A 11. és 12. évfolyam tanulói *Pásztor Gyula* református teológus szavait hallgathatták. A végzős évfolyam diákjait *Orosz István* görög katolikus atya látta el tanácsokkal a Republic együttes alábbi énekét felhasználva:

„Öltözz fel szép ruhába az ünnep reggelén,
Húzd szét az összes függönyt, hogy
jöjjön át a fény!

Ma minden szín fehérre változik,

Ma minden szín - nekünk.

Indulj el, menj közéjük,

ma ők is fénylenek,

Békülni ellenséggel most könnyű,
most lehet.

Ma minden szín fehérre változik,

Ma minden szín - nekünk.

Ébredni hosszú álomból
jobb nap sosem volt még.

Léggömb legyen ma minden súly.

Érjen - mint láthatatlan kéz –

a földhöz most az ég,

Káprázaton segítsen túl. ...

Ma minden bűn reménnyé változik,

Ma minden bűn - nekünk.”

A lelkinap részeként e tanévben is volt passiójáték. Az idei alkalommal a 13.E, 12.E és a 10.E osztály tanulói játszották el Jézus szenvedéstörténetét. Köszönjük a szereplőknek és az előadást megálmodó s rendező dr. Loboczkyné Hársasi Ibolya tanárnőnek a munkáját.

11. Rendhagyó magyar irodalomóra a költészet napján.

Különleges előadás részesei lehettek az irodalom és a költészet iránt érdeklődő diákjaink, mert *Csatáné Bartha Irénke* - aki a Magyar Irodalmi Társaság Heves Megyei Szépirói Tagozatának elnöke - erdélyi származású költő és tanárnő beszélt életéről, azokról az élményekről, amelyek megszerettették vele az irodalmat, és amelyek őt magát is költővé érlelték. Tehetséges és vállalkozó kedvű diákjaink olvasták fel a témához kiválasztott verseket. Ezekből erdélyi élményeket és költői példaképeket ismerhettünk meg. Különösen élményszerű volt *Patkó Evelin* (12.E) és a *Jóna Sára - Jurányi Viktória* (7.C) páros által előadott népdalsorok.

13. Vértadás az iskolánkban.

Nektek köszönjük a legdrágábbat...

Köszönet a véradásért!

Ez alkalomból 44-en jelentkeztek iskolánkban véradásra, végül 40 donor tette karját a tű elé. Megmentettünk 120 életet! ("Adj vért! Ments meg három életet!") A hit szeretetben és tettben tevékeny - segítünk számunkra ismeretlen embertársainkon, felebarátainkon. Az ő nevükben köszönöm!

Köböl Zsolt
szervező

16. Holokauszt emléknapi

E napon a 12. évfolyam tanulói megtekintették a Jób lázadása című filmet, melyet Gyöngyössi Imre és Kabay Barna rendezett 1983-ban. Majd Székely Gábor (GGG 67) minden évben előadást tart e napon. Elmondja családjának történetét, feleleveníti gyerekkorának emlékeit hajdani iskolájában, és beszél a zsidó vallás és kultúra sajátosságairól.

Az előző napon megtartott fővárosi „Élet menete” rendezvényen Horváth János, az Országgyűlés fideszes korelnöke szerint „A nyilas és hitlerista világ nem a magyar nép világa volt, nem a magyar nép kívánságára mentek végbe a holokauszt borzalmak.” Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek szavai szerint a kereszténység nem fér össze az antiszemitizmussal és semmilyen vallási közösség vagy népcsoport elleni gyűlöletkeltéssel. Hozzátette, az antiszemitizmus nem fér össze az emberséggel sem, hiszen „a Biblia szerint minden ember Isten teremtménye”.

16. Francia vendégek iskolánkban.

Egernek az egyik testvérvárosa a franciaországi Macon. Több éves hagyomány, hogy mindkét településen évente városismereti vetélkedőt rendeznek középiskolás csapatok részvételével. Gino Ceddia, a Macon Testvérvárosi Bizottság alelnökének vezetésével harmincegy diák és a három tanár azzal a céllal jött, hogy megismerje városunkat. S mivel a Gárdonyi csapata ez idén 2. helyen végzett, a küldöttség meglátogatta iskolánkat is. Az ismerkedés majd a nyáron folytatódik, amikor a győztes csapatok július elején látogatnak Maconba, éppen akkor, amikor a városba érkezik a legendás francia kerékpárverseny, a Tour de France.

17. AZ EMBERI TEST -Természettudományos tanulmányi kirándulás Budapestre

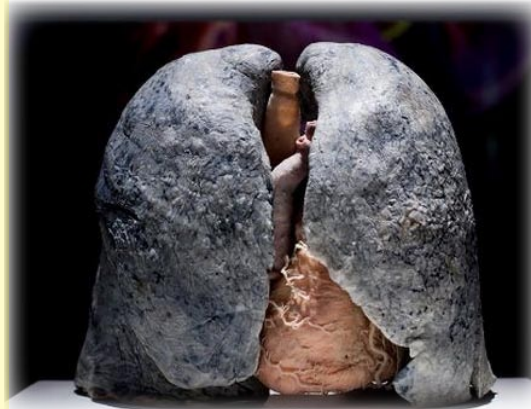
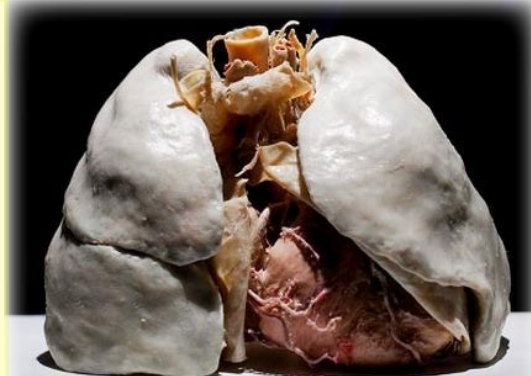
Iskolánk tanulói 54 fővel vettek részt a természettudományi munkaközösség által szervezett budapesti kiránduláson. Elsőként a Magyar Mezőgazdasági Múzeum mezőgazdaság-történei kiállítását tekintettük meg.

A fő program a The Human Body kiállítás megtekintése volt a Váci utcában. A kiállítás egyik érdekessége, hogy egykor élő emberek ajánlották fel testüket, szerveiket a tudományos ismeretterjesztés céljaira. Az egykor élő szöveteket, szerveket egy speciális eljárással tartósítják, polimerizálják, és az izmokkal borított, ér-és idegrendszerrel tartalmazó csontokat megfelelő helyzetben rögzítik. A kiállítás összeállításában

nagy hangsúlyt helyeztek az egészségkárosító magatartás következtében kialakult betegségek bemutatására-így a dohányzás miatt elfeketedett, rákos tüdő, érelmeszesedés, agyvérzés, májzsugor, gyomorfekély, stb. bemutatására. Érdekes volt a különböző korú magzatok fejlődési sorának a megfigyelése is. Ismeretterjesztő füzetek, és orvosi egyetemisták magyarázatai segítettek, hogy minél több érdekességet és új ismeretet halljunk. Kísérő tanáraink, *Szilágyiné Békési Zsuzsanna* és *Varga Pálné* tanárnők is füzetek magyarázatokat a kiállított anyagokhoz. A biológiával továbbtanulók számára nagyon tanulságos, és érdekes kirándulás volt.

Varga Abel 13.A

24. Rendhagyó irodalomóra

- Françoise Villon életéről és költészetéről, amelyet *Dr. Hanisné Petró Valéria* tartott. A résztvevők a 9.C osztály, a 12-13. osztályok magyar faktosai és a 10-12. osztályokból a kijelölt tanu-

lók voltak. A különleges életút néhány részletét említettük ki az alábbi rövid beszámolóban:

Villon számára az egyik legfontosabb dolog volt az isteni megbocsátásba vetett hite. Két korszak határán született: a középkorhoz kötötte mély-séges hite, a reneszánszhoz a szabadszajú életöröm hirdetése. Kettős jellem volt: tudós költő és gengszter valéa egy személyben; mélyen hívő katolikus és bűnöző.

A Sorbonne egyetem diákja volt, melynek épülete Villon idejében is ilyen lehetett. Az egyetemi élet ugyancsak szórakoztató volt, erős önkormányzattal rendelkezett, szinte állam volt az államban. Ám ebben az időben bizonytalanság, anarchia és több diáklázadás, valamint garázdaság jelle-

mezte a diákéletet. Villon élharcos volt ebben az életmódban: mindennél jobban élvezte a „bandázást”, bandavezéregyenység volt.

A sorsfordulat 1455. július 5-én következett be: a szépreményű ifjú gyilkossá válik. Önvédelemből lett gyilkos, mégis menekülnie kellett Párizsból. Csatlakozott a Kagylósok szervezetéhez, és megírta keserű végrendeletét „Hagyaték” címmel 1456-ban. Kegyelmet kapott, és visszatért Párizsba, javulni akart, de újból megjelentek a barátok, és újabb betörésekre csábították. Ezért újból börtönbe került, ahol nagyon sokat szenvedett.

1463-ban ismét el kellett hagynia Párizst, további életéről semmit nem tudunk.

DE

18. Egészségnap -ról beszélgetett Lakatos Claudia és Sebők Eszter, a DÖK elnöke.

Hogyan született az ötlet, hogy az iskolánkban egészség napot rendeztetek?

Az egészségnap ötlete alapvetően a doktornőtől és a védőnőtől származik, de végül az indította el a folyamatot, hogy érkezett egy felajánlás az iskola részére egy diákunk édesapjától. Ez tartalmazott 1000 darab gyümölcszeletet, amelyet úgy gondolták, hogy ne feleslegesen osszák szét, hanem egy egészségnap keretein belül, reklámozva az egészséges táplálkozást adjuk oda jutalomszerűen azoknak a tanulóknak, akik tudják a válaszokat az általunk feltett kérdésekre.

Ki/Kik segítettek a diákönkormányzatnak ennek megszervezésében?

A doktornő és a védőnő nagyon sokat segített, a plakátok alapanyagait tőlük kaptuk meg, valamint az egészséggel kapcsolatos kérdéseket is ők állították össze. Alapvetően a diákönkormányzat segítői osztogatták a gyümölcszeleteket és tették fel a kérdéseket, valamint a saját osztályom a 12. K segített sokat a plakátok készítésében.

Mekkora volt ennek a sikere, hogy álltak hozzá a diákok?

A program sikeresnek tűnt, a tanáraink nagyon dicsérték, mind a plakátokat, mind az ötletet, valamint a vitaminszelet is nagyon ízlett nekik. A diákok körében is nagy tetszést aratott, sokan nézegették a plakátokat, valamint örömmel válaszoltak az érdekes kérdésekre. Egyesek, főleg a biológia fiktosok kihívásnak tartották, és egyre több kérdésre akartak válaszolni. A szelet nekik is ízlett, viszont azt már kevésbé lehetett hallani, hogy valaki elmenjen a boltba, és vegyen ilyet a későbbiekben. Reméljük, hogy ha elmennek ilyen egészséges ételek mellett, a kellemes tapasztalat hatására szívesebben veszik meg és fogyasztják.

Jövőre is számíthatunk az egészségnap megrendezésére?

Reméljük, ezzel a rendezvénnyel is sikerül hagyományt teremteni az iskolánkban, és jövőre is megrendezhetjük, igény mindenképp lenne rá, és lehetne esetleg minden évben másféle az egészséges táplálkozás megközelítése.

19. Kollégiumi bál.

Az Érseki Szent József Kollégium szervezte azt az egész évben zajló táncanfolyamot, amelyen a 9-10-es kollégista lányok is részt vettek, s amelynek zárásaként bemutatót, majd bált tartottak.

25. Ballagás a kollégiumban.

Az idei ballagás a lányok számára ugyanúgy kezdődött, mint a korábbi években. A kollégium kápolnájából a virágok átvétele után azonban az alsóbb évesek sorfala a díszterembe vezette a végzős diákokat. Itt zajlott le a ballagási ünnepség, amelynek konferansziéja *Szabó Klaudia* (12.E osztályos tanuló volt).

A Miatyánk után *Soós Tamás* atya áldása következett, majd a Testvérek együttes *Őszi dal* című szerzeményét *Pál Márton* (11.K) *Tóth Ilona* és *Czipó Bernadett* (9.K) énekelte el. Fuvolán *Tóth Anna* (12.K), gitáron *Bisztriczki Zoltán* tanár úr kísért. *Lakatos Klaudia* (10.E) Reményik Sándor *Mindig búcsúzunk* című versét mondta el. Az elballagó lányok gondolatait *Kereskai Melinda* (13.C) tolmácsolta: „... most mindenkinek a szíve nehéz, mert tudjuk, hogy el kell válnunk azoktól akikkel minden nap együtt sírtunk és neveltünk. A kollégiumban minden szobához, folyosóhoz, eldugott sarokhoz fűződik egy-egy szép emlék. Nehéz elképzelni, hogy a következő szeptemberben nem ide térünk vissza, hanem egy ismeretlen helyre, ahol ismét meg kell szoknunk mindent. De úgy látszik, ez az élet rendje: az örök változás. Így hát nem búsulunk, hisz a barátságok nem szakadnak meg.

Végzős Társaim! Most azt érzitek, hogy az út, melyre 5 vagy 8 évvel ezelőtt léptünk talán túlságosan is gyorsan fogyott el. Hogy még maradtak ki nem használt lehetőségek ... valami újra vágyunk, de már most érezzük, hogy hiányozni fognak a barátok, a nevelők, a tanárok. ... S nem tudjuk, hogy fejezzük ki hálánkat mindazért, amit kaptunk tőlük. Csak annyit mondhatunk: köszönjük.

Elbúcsúzunk hát. Minden dolog, aminek kezdete van, véget is ér. S visszagondolván az itt hagyott évekre, a szürke hétköznapiakra, a sportnapokra, a színházi előadásokra, a versenyekre, a táncpróbákra, a főzőtanfolyamokra szerencsésnek érzem magam, hogy ide járhattam, hogy a kollégium lakója lehettem.”

A búcsúztató beszéd helyett az itt maradók érzéseit *Tihanyi Inez* (12.A) táncol tolmácsolta. Az énekkar elénekelte a Deep River spirituálét, vezényelt *Bisztriczki Zoltán* tanár úr.

A műsor végeztével *Varga B. János* igazgató úr rövid pohárköszöntőjében utalt arra, hogy „a kínai filozófiában a „tao” utat, ösvényt jelent, amelyet mindannyiunknak, mintahogy a csillagoknak is be kell járniuk. Ennek az útnak törvénye, rendje van. Mi, Gárdonyisok tudjuk, hogy ezt az utat kell járnunk életünk során. S ennek az útnak egy szakaszát jelentették azok az évek, amelyet itt töltöttetek. A családi élet folytatásaként a nevelőtanáraitok segítettek titeket ezen a zárandokúton, de rövidesen majd már egyedül kell továbbmenetek. Új zárandoktársakkal fogtok találkozni az úton, de ne felejtsetek el, az útnak törvénye és célja van.” A cél eléréséhez kívánt erőt és kitartást. Majd bejelentette, hogy e tanévben a kollégium nevelőtestületének javaslatára Gárdonyi-díjban részesülnek *Kereskai Melinda* (12.C) és *Leszkóczi Nóra* (13.E) tanulók.

A pezsgős koccintás után a vacsora, majd a meghitt beszélgetések következtek.

Névjegy

Bárdosné Greskovits Zsuzsanna
tanárnő

Kedves ötletnek tartom ezt a bemutatkozást, és szívesen megosztom Veletek életem publikus részét.

Csecsemőként születtem a múlt században Egerben. Óvoda után általános iskolás lettem, ez akkoriban felvételi nélkül működött. Igaz, nagy tehetséget mutattam homokhegyek építésében, papírhajtogatásban és csúzdázásban is, így az egri Főiskola II-es gyakorló iskolájába simán felvettem.

Szüleim határozott elvárása volt, hogy jól tanuljak! Muszáj volt, mert erőszakosan motiváltak, állandóan könyveket vettek, hogy olvassak, beszélgettek velem, hogy figyeljek dolgokra, velem voltak mindig, és neveltek csodásan! Mindketten már rég elmentek, de tőlük tanultam meg, hogy mit és hogyan kell tenni és tovább vinni. Emberséget adtak. A sulijól ment, szerettem tanulni és jó jegyet szerezni.

Azért választottam a biológiát, mert a legjobban Erzsike nénit, a biosz tanáromat szerettem. Nyolcadikban a tanulmányi versenyen megyei 1. helyezett lettem, országoson 22., és borzasztóan büszke voltam erre! A Gárdonyiba történő felvételem is egyszerű volt, azt kérdezték, hogyan bonyolódott a 3 napos országos verseny. Elmeséltem, és felvettek. Így, gárdonyis lettem, biológia-kémia tagozaton.

Könnyen tanuló meg szorgalmas diák voltam. A gimiben magyarból, latinból, földrajzból, biológiából is indultam tanulmányi versenyeken. Ezekből a legjobb eredményként a földrajz országos 17. hely jött be a felvételi évében, és a biosz megyei 5. hely. Gondoltam, nem rossz, ha ezzel próbálkozom a felsőoktatásban. Így jelentkeztem földrajz-biológia tanárnak.

Nem rövidítem az egyetem nevét, mert nagyon büszke vagyok arra, hogy Debrecenben, a Kossuth Lajos Tudományegyetem Természettudományi Karának nappali tagozatán szereztem jeles diplomát. (Sajnálom, hogy az egyetem, mint Universitas, nem tartotta meg a nevet, és a Debreceni Egyetem elnevezést választotta. A KLTE-be belefért volna az Orvosi és az Agrár is, mint, Budapesten is megtartották az ELTE nevet.) Végzés után az egri Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban, majd a Főiskola Földrajz tanszékén tanítottam, és 1995-től dolgozom alma materemben, a Gárdonyiban.

Életem során 4-szer voltam osztályfőnök, mindenkor nagy felelősséggel éltem meg. Akkori életkoromban, fiatalon ez természetes volt, megértettem és felvállaltam a osztályaimat. Ma már nem tartom képesnek magam erre. A tolerancia elvesztésének oka nagyon egyszerű, a saját életkorom!

Földrajz szakos lévén, nagyon szeretek utazni. A mi egyetemi képzésünk kiváló volt, mert a terepgyakorlatokon sok helyre eljutottunk. Tanáraink vezetésével ismertük meg az országot. (Ez ma már nincs.)

Külföld? Nekem elsősorban Európa. Sajnos, sosem kerestem annyit, hogy ez megtakarításból menjen, de bátor voltam, és személyi kölcsönöket felvéve jártam: Londonban, Párizsban, Görögországban, Svédországban, Szlovákiában, Prágában, Erdélyben, Tunéziában, Jordániában. A dolog úgy működött, hogy 100 ezer forint hitel, utazás, majd 2 év visszafizetés. 2 év után lehetett előlről kezdeni. Hová szeretnék visszamenni? Mindenhová, bármikor.

Hová szeretnék eljutni még? Kedvenc Föld nevű bolygómon bárhová, bármikor. Gyűjtök erre a projektre, vettem is lottót!

Szívből üdvözlöm az olvasókat,

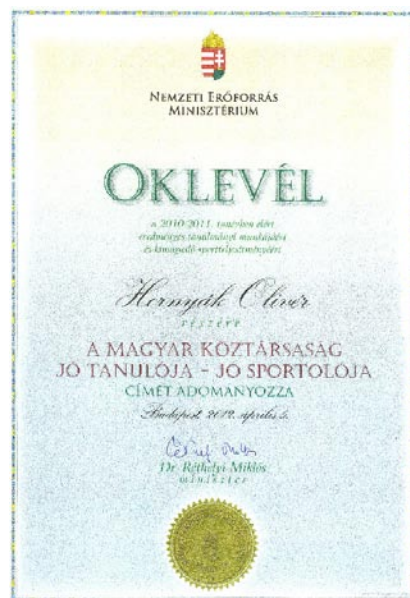
mindenkinek kívánok sok sikert a személyes életében!

B. Greskovits Zsuzsanna

Gratuláció!

Iskolánk diákja, *Hornyák Olivér* 10.K osztályos tanuló a „Magyar Köztársaság Jó Tanulója - Jó sportolója” címet kapta.

Szerkesztőség:

Felelős kiadó: *Varga B. János* igazgató.

Felelős szerkesztő: *Kovács Ottóné* tanárnő.

Villámpostacím: *deleo@citromail.hu*

Diákszerkesztő: *Somogyi Viktória 11.E* osztályos tanuló.

Technikai munkatárs: *Kovács Ottó* tanár úr.